

TILSTÅELESERABATT

En oppfølgende undersøkelse om domstolenes bruk av strafferabatt ved tilståelser basert på undersøkelse i 2004

Domstoladministrasjonen februar 2007

INNHOLDSFORTEGNELSE

Kapittel 1 Innledning.....	3
1.1 <i>Bakgrunnen for undersøkelsen</i>	3
1.2 <i>Gjennomføring av undersøkelsen</i>	3
1.2.1. Generelt	3
1.2.2. Undersøkelsen.....	3
1.3 <i>Oversikt over presentasjonen</i>	4
Kapittel 2 I hvilket omfang er det gitt tilståelsesrabatt etter lovendringen?.....	4
2.1 <i>Innledning</i>	4
2.2 <i>I hvilket omfang gis det tilståelsesrabatt i dag?</i>	5
2.3 <i>Har lovendringen medført endringer i praksis?</i>	6
Kapittel 3 I hvilken grad blir rabatten synliggjort i dommen?	7
3.1. <i>Innledning</i>	7
3.2 <i>Hva undersøkelsene viser om synliggjøring av rabatten</i>	8
Kapittel 4 Hvilken rabatt gis i praksis.....	10
Kapittel 5 Oppsummering.....	11
Vedlegg 1.....	13
Vedlegg 2.....	14

Kapittel 1 Innledning

1.1 Bakgrunnen for undersøkelsen

I 2004 gjennomførte Domstoladministrasjonen en undersøkelse om domstolenes praktisering av straffeloven § 59 andre ledd. Undersøkelsen skulle gi svar på følgende spørsmål:

- I hvilket omfang har det etter lovendringen blitt gitt tilståelsesrabatt ved tilståelsesdom?
- I hvilket omfang har det blitt gitt tilståelsesrabatt i andre straffesaker hvor den tiltalte har tilstått?
- I hvilket omfang og hvor konkret synliggjør retten at det blir gitt rabatt og hvor stor rabatten er?
- Hvor stor er rabatten i de saker hvor retten har uttalt seg om dette i domspremissene?
- Er det store variasjoner i praksis ulike steder i landet?
- Er det store variasjoner i praksis ved ulike sakstyper?

Det var ønskelig å kunne se om det hadde skjedd noen utvikling siden 2004. Domstoladministrasjonen gjennomførte derfor en ny undersøkelse i 2006 for å se om det har skjedd vesentlig endringer siden 2004.

1.2. Gjennomføring av undersøkelsen

1.2.1. Generelt

Undersøkelsen er en gjennomgang av rettspraksis i tingrettene og lagmannsrettene. Nærmere beskrivelse av metoder og utvalg for undersøkelsen blir gitt nedenfor. I motsetning til i 2004, ble det i 2006 ikke gjennomført noen spørreundersøkelse blant dommerne.

1.2.2. Undersøkelsen

Det er innhentet dommer fra 19 tingretter. En liste over de aktuelle tingrettene som er med i undersøkelsen er inntatt som vedlegg 1. Fra hver av disse domstolene har DA mottatt alle tilståelsesdommer (F-saker¹) i en 2-månedersperiode, samt relevante dommer i meddomsrettsaker (M-saker) i samme periode. De innsendte M-sakene gjelder dommer hvor det forelå tilståelse på tiltaleposter av betydning for straffutmålingen. Fra første instans omfatter undersøkelsen 698 tilståelsesdommer (F-saker). Videre omfatter materialet 313 M-saker med tilståelsesrabatt. Undersøkelsen i 2004 omfattet henholdsvis 619 tilståelsesdommer og 142 M-saker med tilståelsesrabatt. De aktuelle tingrettene behandlet i samme 2-månedersperiode i 2006 til sammen 1070² meddomsrettsaker.

Dommene er kartlagt ut i fra formålet med undersøkelsen. Skjemaet som er brukt i kartleggingen og som danner grunnlaget for statistikken i undersøkelsen, er inntatt som vedlegg 2. Skjemaet er det samme som ble brukt ved undersøkelsen i 2004.

¹ Betegnelsen F-sak ble brukt i undersøkelsen i 2004 og beholdes i denne undersøkelsen selv om domstolen etter innføring av Lovisa bruker betegnelsen ENE om disse sakene

² 1070 dommer er et anslag på hvor mange meddomsrettsaker som ble behandlet i de utvalgte domstolene den aktuelle tidsperioden, basert på årsstatistikken.

Videre er det gjennom søk i Lovdatabasen innhentet dommer og kjennelser fra alle lagmannsrettene. Utvalget omfatter avgjørelser avsagt i hele 2005 hvor forhold av betydning for straffutmålingen er erkjent av tiltalte. Her kan det ligge en usikkerhet i søkekriteriene, slik at ikke nødvendigvis alle relevante avgjørelser er fanget opp. Til sammen 160 relevante avgjørelser fra lagmannsrettene er registrert. I 2005 behandlet lagmannsrettene til sammen 1264 straffesaker. Dette tallet går fram av Domstoladministrasjonens årsstatistikk for 2005. Utvalget på 160 ankesaker er lagt inn i samme skjema som nevnt ovenfor. Det er registrert hvilken type anke det gjelder, men i presentasjonen nedenfor er alle sakene fra lagmannsretten slått sammen til en gruppe.

Undersøkelsen av lagmannsrettene i 2004 omfattet 105 saker. I den perioden undersøkelsen fra 2004 gjaldt behandlet lagmannsrettene ca 1365 straffesaker. Dette tallet er beregnet ut fra Domstoladministrasjonens årsstatistikk for 2003.

Undersøkelsen gjelder bare *forhold som har kommet til uttrykk i domspremissene*. I den grad det rent faktisk er gitt tilståelsesrabatt uten at dette på noen måte er kommet til uttrykk i domspremissene, vil avgjørelsen være registrert under kategorien ”uten rabatt”. Det er ikke foretatt sammenligninger av straffenivået i saker med og uten tilståelsesrabatt.

1.3 Oversikt over presentasjonen

Resultatene av undersøkelsen og spørreundersøkelsen blir presentert samlet i tilknytning til de enkelte hovedspørsmål, jf kapittel 2-5.

I kapittel 2 er temaet i hvor stor grad tilståelsesrabatt i det hele tatt blir gitt i saker med tilståelse.

I kapittel 3 er temaet i hvilken grad rabatten synliggjøres. Synliggjøring av rabatten er en forutsetning for at rabatten skal virke motiverende og bidra til flere tilståelsessaker, og dette er derfor et sentralt spørsmål.

I kapittel 4 er temaet hvilken rabatt som gis i praksis. Formen for rabatt og størrelsen på rabatten er undersøkt og vil bli kommentert i dette avsnittet.

En oppsummering er gitt i kapittel 5.

Kapittel 2 I hvilket omfang er det gitt tilståelsesrabatt etter lovendringen?

2.1 Innledning

Straffeloven § 59 annet ledd er ikke slik å forstå at det automatisk skal gis strafferabatt ved tilståelser. Dette fremgår både av ordlyden og lovens forarbeider. Dersom det foreligger uforbeholden tilståelse plikter retten å ta tilståelsen i betraktning ved straffutmålingen, men det er overlatt til rettens skjønn etter en konkret vurdering i den enkelte sak å avgjøre om tilståelsen skal lede til noen straffereduksjon og i tilfelle hvor stor reduksjonen skal være.

Det var likevel som nevnt en klar målsetting med lovendringen at den skulle lede til økt bruk av strafferabatt ved tilståelser, særlig i det som ble betegnet som ”hverdagssaker”. Spørsmålet er om lovendringen har hatt slik effekt. I dette kapitlet er temaet i hvor stor del av sakene med

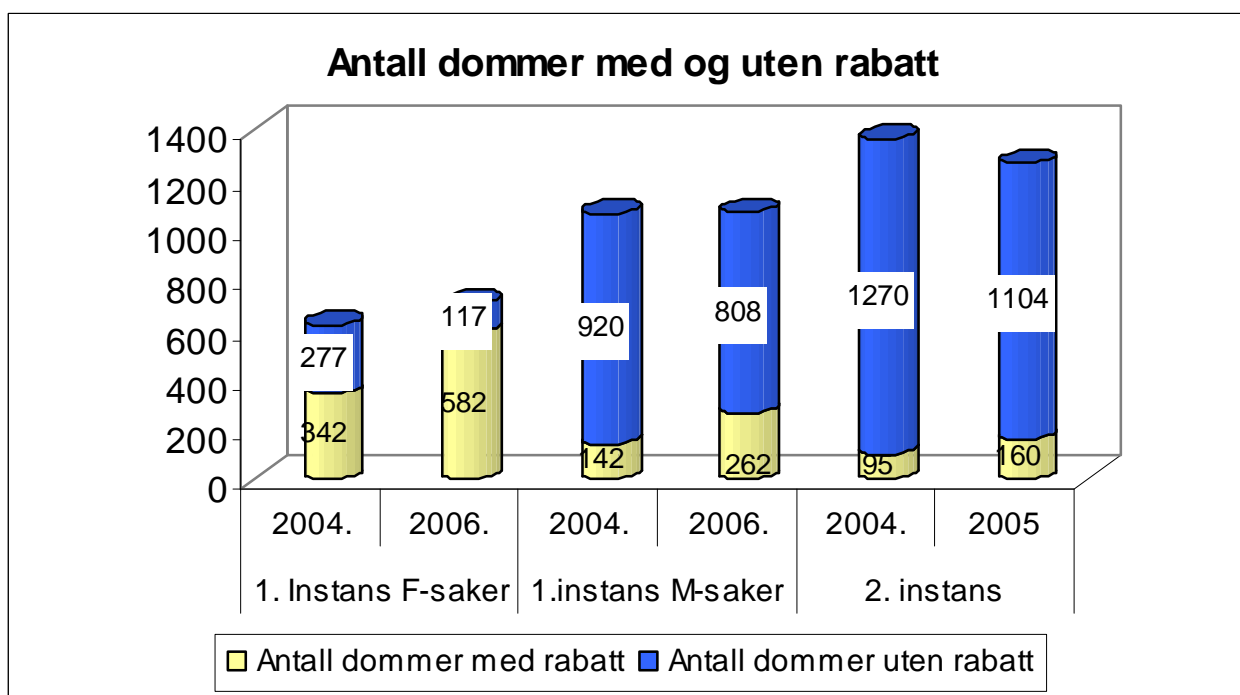
tilståelse det gis redusert straff pga tilståelsen, med andre ord om det gis rabatt eller ikke. I kapittel 3 er spørsmålet i hvilken grad rabatten synliggjøres.

2.2 I hvilket omfang gis det tilståelsesrabatt i dag?

Undersøkelsen omfatter denne gang som nevnt 699 F-saker og 1070 M-saker fra første instans. Videre omfatter undersøkelsen 1264 dommer fra annen instans, jf ovenfor. Av figur 2 nedenfor fremgår i hvor mange av disse sakene det er gitt tilståelsesrabatt sammenlignet med undersøkelsen i 2004.

Dersom det fremgår av straffutmålingsbemerkningene at tilståelsen anses som et relevant moment i formildende retning, vil dommen være registrert ”med rabatt”. Dette gjelder selv om tilståelsen er tillagt liten vekt og selv om det ikke er mulig å lese ut fra premissene om tilståelsen har gitt konkrete utslag på straffutmålingen. Terskelen for å anse at det foreligger ”tilståelsesrabatt” har således vært lav.

Figur 2: Antall dommer med og uten rabatt³

	F-saker		M-saker		2. instans	
	2004	2006	2004	2006	2004	2005
Antall dommer med rabatt	342	582	142	262	95	160
Antall dommer uten rabatt	277	117	920	808	1270	1104
Totalt antall dommer	619	699	1062	1070	1365	1264

Diagrammet og tabellen viser at andel dommer hvor det er blitt gitt tilståelsesrabatt har gått til dels vesentlig opp siden forrige gang undersøkelsen ble gjennomført. I den første undersøkelsen ble det i 55 % av tilståelsesdommene har det blitt gitt en form for tilståelses-

³ Årsaken til at sakstallene for lagmannsrettene er større enn for førsteinstansen er at utvalget fra tingrettene gjelder en kortere periode, se pkt 1.2.2.

rabatt. Dette tallet er nå økt til 83 %. I utgangspunktet vil alle saker med tilståelses- pådømmelse (F-saker) falle inn under anvendelsesområdet for straffeloven § 59 annet ledd.

I undersøkelsen i 2004 hadde etter dommernes vurdering, 13 % av meddomsrettssakene i første instans tilståelser som skulle tillegges betydning ved straffutmålingen. Dette tallet har økt til 24 % i den siste undersøkelsen. På samme måte hadde 7 % av straffesakene i andre instans i 2004 tilståelse som har gitt utslag på straffutmålingen. Her var det en økning til 12 % i den siste undersøkelsen.

Det er kun gjort en undersøkelse av hva som faktisk er kommet til uttrykk i dommer. Undersøkelsen som ble gjennomført i 2006, gir ikke grunnlag for å fastslå hva som kan være årsaken til økningen i andel dommer med strafferabatt. Det er likevel grunn til å tro at den økte fokus som har vært på spørsmålet om strafferabatt, både gjennom Høyesteretts praksis og undersøkelsen fra 2004, kan være medvirkende årsaker.

Hovedtyngden av M-saker uten tilståelsesrabatt vil være saker uten tilståelser. Undersøkelsen har ikke gitt grunnlag for å fastslå hvor stor del av meddomsrettssakene som faller inn under anvendelsesområdet for straffeloven § 59 annet ledd uten at det er gitt strafferabatt. Utvalgene som tingrettene har foretatt av M-saker anses for usikkert til at vi kan beregne dette med sikkerhet. Tilsvarende gjelder for ankesakene. Utvalget av saker fra lagmannsrettene er basert på et søk i Lovdata. Det er usikkert om disse søkene har vært treffende for alle typer saker med tilståelser av en viss betydning. Vi presenterer derfor ingen statistikk som viser hvor stor andel av ankesakene med tilståelser hvor det ikke er gitt tilståelsesrabatt.

2.3 Har lovendringen medført endringer i praksis?

Hvis lovendringen har hatt en vesentlig effekt, burde dette gitt seg utslag i at relativt sett flere av straffesakene behandles som tilståelsessaker (enedommersaker) og at forholdsvis færre saker behandles i meddomsrett i første instans. Figur 3 viser utviklingen for perioden 2000-2003, samt siste halvår 2005 og de 10 første månedene av 2006.

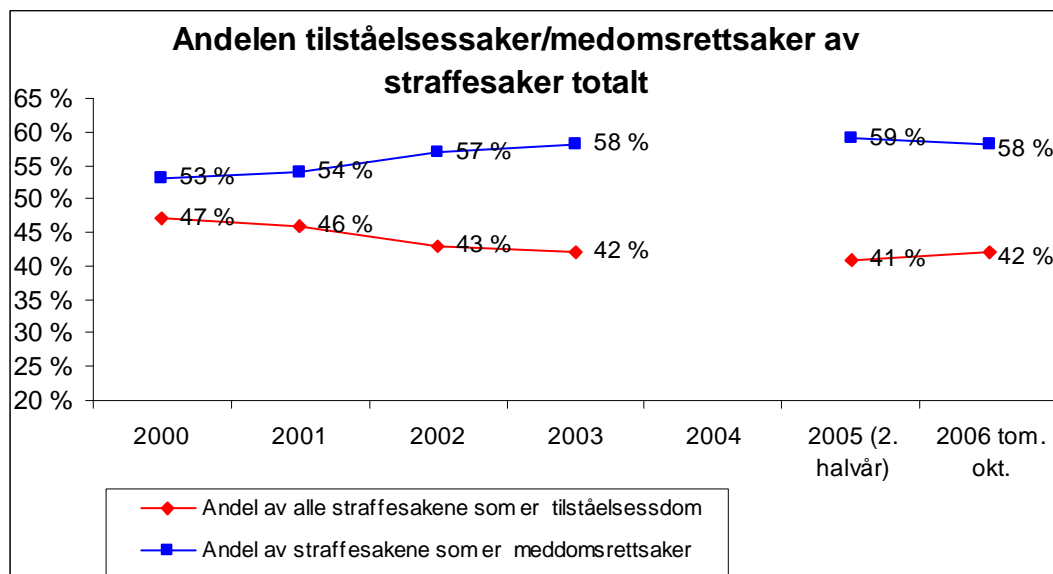
F-sakene omfatter både pådømmelsessakene (tilståelsesdom) og avgjørelser under etterforskingen (varetektsfengsling, samtykke til ransaking, prøving av beslag mv). Figuren nedenfor viser en oversikt over hvor stor andel av F-sakene som gjelder pådømmelse (tilståelsesdom), samt andelen av det totale antallet straffesaker som ble behandlet som henholdsvis meddomsrettssak og enedommersak (tilståelsesdom).

Figur 3

	2000	2001	2002	2003	2. halvår 2005	Tom okt 2006
Andel av F-sakene som er tilståelsesdom	40 %	39 %	35 %	34 %	29 %	34 %
Andel av alle straffesakene som er tilståelsesdom	47 %	46 %	43 %	42 %	41 %	42 %
Andel av straffesakene som er meddomsrettsaker	53 %	54%	57%	58%	59%	58 %

Det viser seg noe overraskende at andelen tilståelsessaker faktisk har gått ned siden lovendringen om tilståelsesrabatt ble innført i 2001 til 2003. Fra da av ser andelen tilståelsessaker ut til å holde seg stabil.

Figur 4

Når det gjelder antallet tilståelsessaker kontra meddomsrettssaker er påtalemyndighetens og forsvarernes rolle også viktig. Det er av stor betydning hvilken informasjon som gis til siktede på et tidlig stadium.

Kapittel 3 I hvilken grad blir rabatten synliggjort i dommen?

3.1. Innledning

Arbeidsgruppen som foreslo innføring av lovbestemmelse om tilståelsesrabatt, ønsket at domstolene ble oppfordret til å angi hvilken straff som ville blitt idømt om gjerningsmannen ikke hadde tilstått, slik at den konkrete strafferabatten fremgikk klart av dommen. Arbeidsgruppen foreslo at slik oppfordring fra lovgiver ble gitt gjennom uttalelser i forarbeidene. Bakgrunnen for dette forslaget var at ordningen antas å virke mer motiverende og bidra til flere tilståelser dersom rabatten er synlig. I høringsrunden kom det en del motforestillinger til dette, selv om flere også støttet forslaget. Departementet valgte en mellomløsning, som også fikk støtte fra Justiskomiteen. I Ot prp nr 81 pkt 6.3.4 er det uttalt følgende:

”Selv om retten må ha en formening om hva straffen ville blitt uten tilståelsen, kan det være vanskelig å angi ”rabatten” mer eksakt. Især gjelder det på områder hvor rettspraksis gir beskjeden veiledning om hvor straffenivået bør ligge. Samtidig må ”rabatten” synliggjøres for at den skal kunne virke motiverende. Etter departementets syn vil en hensiktsmessig mellomløsning være at retten angir betydningen av tilståelsen i mer skjønnsmessige vendinger, for eksempel ved å antyde at straffen ville blitt vesentlig høyere uten tilståelsen. På områder hvor det er etablert mer fastlagte nivåer for straffutmålingen, som i enkelte typer av narkotikasaker, kan det være større grunn for retten til å angi mer eksakt hvor stor rabatten er.”

Det er etter dette interessant å undersøke i hvilken grad rabatten synliggjøres i domspremissene i dagens rettspraksis. Undersøkelsen gir informasjon om dette.

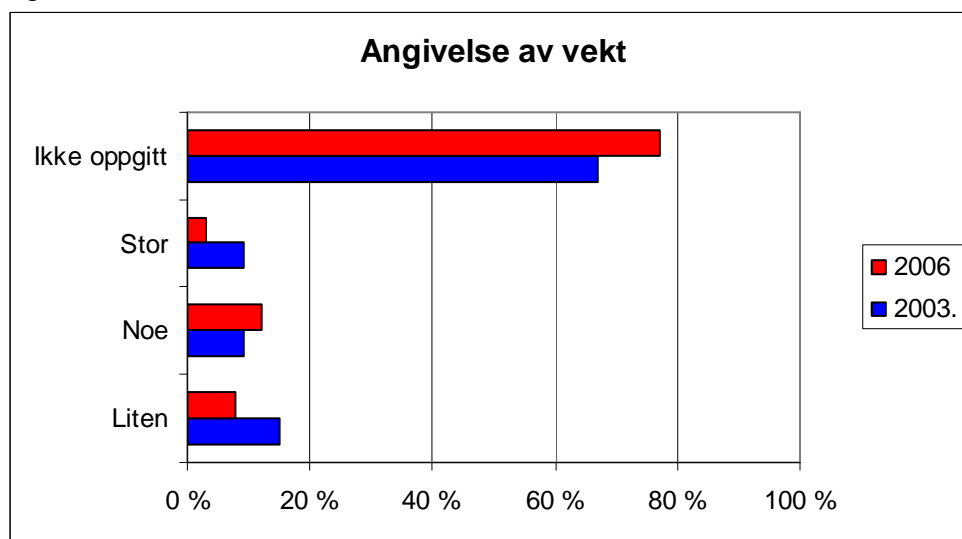
3.2 Hva undersøkelsene viser om synliggjøring av rabatten

Som det fremgår ovenfor kan tilståelsesrabatten synliggjøres på ulike måter og i ulik grad. Undersøkelsen viser at det fortsatt er et mindretall av saker i første og andre instans hvor det fremgår nøyaktig hva straffen ville blitt uten tilståelsen selv om dette mindretallet er redusert, jf pkt 4.3.

Det er en svakere og mer skjønnsmessig form for synliggjøring av tilståelsesrabatten som er tema i det følgende.

I undersøkelsen ble det registrert om det fremgikk av dommen hvilken vekt tilståelsen er tillagt ved straffutmålingen. I 33 % av sakene hvor det er gitt rabatt, er det sagt noe om hvilken vekt tilståelsen tillegges. Dette tallet har falt til 23 % i den siste undersøkelsen selv om antallet saker hvor det er gitt rabatt har økt vesentlig. Figuren nedenfor viser resultatene for alle sakene i undersøkelsen hvor det er gitt rabatt (dvs både F og M-saker i begge instanser). Selv om størrelsen rabatten er blitt mer tydelig, oppgir domstolene sjeldnere hvilken vekt de har lagt på tilståelsen. Størrelsen på den rabatt som gis i den enkelte sak vil imidlertid gi en indikasjon på hvilken vekt retten mener at tilståelsen har for straffutmålingen.

Figur 11

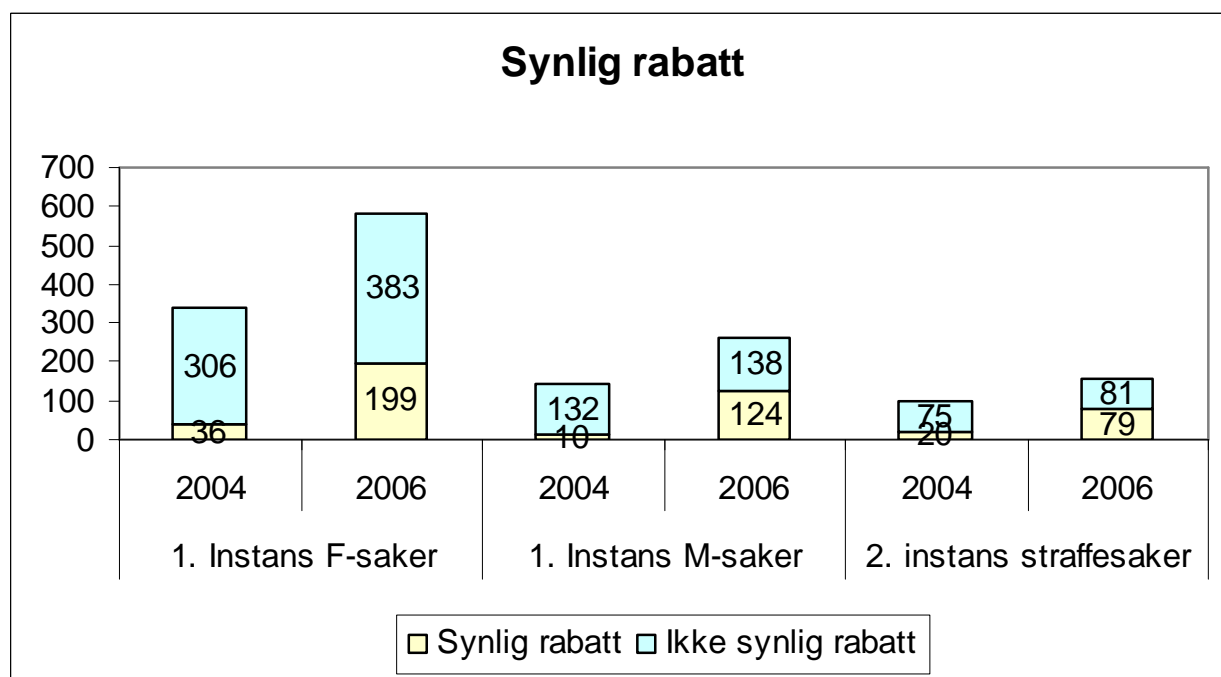

Resultatene fra undersøkelsen som gjengis nedenfor, viser antallet saker hvor det fremgår av straffutmålingsbemerkningene at tilståelsen rent konkret har resultert i mildere straff, eksempelvis i form av kortere fengselsstraff, samfunnsstraff i stedet for fengsel, betinget i stedet for ubetinget osv. Disse sakene er registrert i kategorien "synlig rabatt" i statistikken nedenfor, selv om rabattens størrelse altså ikke nødvendigvis er angitt.

Kategoriseringen beror på en skjønnsmessig tolkning av premissene. Svært mange dommer inneholder kun en knapp henvisning til tilståelsen eller straffeloven § 59 annet ledd uten å angi vekt eller betydning av dette momentet. Disse sakene er registrert i kategorien "ikke synlig rabatt". Også sakene hvor det er sagt at tilståelsen tillegges liten vekt har havnet i denne kategorien – ettersom det har vært vanskelig å lese ut av dommen at dette momentet har gitt konkrete utslag på straffutmålingen.

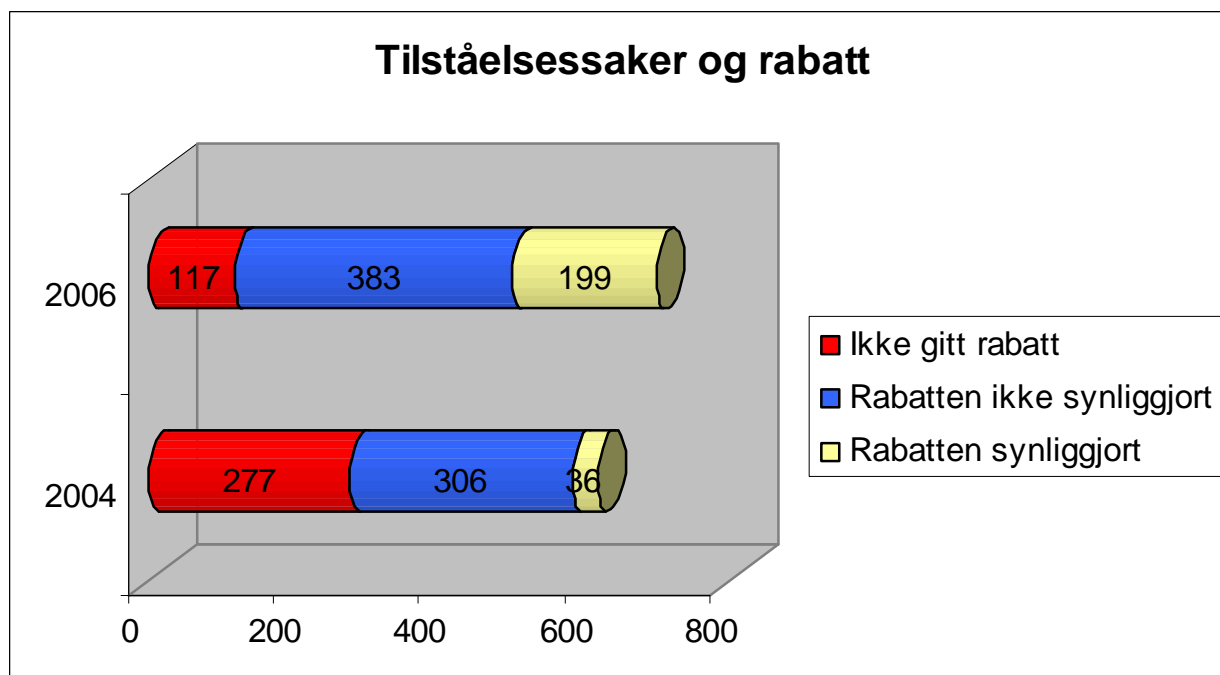
Resultatene viser at det bare er i en mindre del av sakene med tilståelsesrabatt at rabatten er synliggjort. I 2004 var situasjonen den at i 90 % av F-sakene og 93 % av meddomsrettssakene i første instans er rabatten ikke synliggjort. Tilsvarende for andre instans var 79 %. Det fremgår i disse sakene ikke klart om straffen ville blitt en annen uten tilståelsen. Også her har situasjonen forandret seg. Den siste undersøkelsen viser at rabatten ikke er synliggjort i 65 % av F-sakene, 53 % av meddomsrettssakene og 50 % av sakene i andre instans. Rabatten er dermed blitt mer synlig selv om det ikke er angitt hvor stor vekt retten har lagt på tilståelsen.

Figur 12

Samlet sett innebærer dette at det i de dommer som ble undersøkt i 2004, ble gitt synlig rabatt bare i 6 % av alle tilståelsesdommene i første instans. Dette tallet har nå økt til 28 % – se figur 13. Som på de fleste punkter ser man også her en økt fokus på tilståelsesrabatten.

Figur 13

Det er ingen vesentlige forskjeller mht til graden av synliggjøring når det sees på sakens alvorlighetsgrad.

Kapittel 4 Hvilken rabatt gis i praksis

Tilståelsen kan medføre straff under minstestrafen og til en mildere straffart, jf § 59 annet ledd annet punktum. Denne bestemmelsen gjaldt også før lovendringen. Dette forekommer sjelden, og det er ikke eksempler på slike utslag i det undersøkte materialet.

Den praktiske anvendelsen av straffeloven § 59 annet ledd gjelder reduksjon av straffen innenfor den ordinære strafferammen. Karakteren av "rabatten" kan være forskjellig. Det kan gis en mildere reaksjonsform enn det som ellers ville blitt idømt eller det kan gis en reduksjon av straffen innenfor samme reaksjonsform. Det kan gis reduksjon i fengselsstraffen, samfunnsstraff i stedet for ubetinget, lavere samfunnsstraff, betinget eller delvis betinget i stedet for ubetinget, bot i stedet for fengsel osv.

Størrelsen på rabatten var et tema i forkant av lovendringen. Det var rabattens størrelse ved redusert fengselsstraff som var i fokus. Straffereduksjon i form av en mildere reaksjonsform er det vanskeligere å kvantifisere.

Arbeidsgruppen foreslo at rabattens størrelse skulle bero på en konkret vurdering i den enkelte sak, men man mente at forarbeidene burde angi et "normalnivå". Etter arbeidsgruppens syn burde "normalrabatten" utgjøre 1/3 av den straff som ville blitt ilagt uten tilståelse, mens retten i særlige tilfeller burde kunne gå ned mot halv straff. Noen høringsinstanser støttet dette forslaget, mens andre gikk imot. Forslaget om å angi "normalnivå" ble ikke fulgt. I Ot prp nr 88 (1999-2000) pkt 6.3.3 heter det:

"Departementet er, som høringsinstansene, enig i at "rabattens" størrelse bør bero på de konkrete omstendigheter i den enkelte sak, og slutter seg også til de retningslinjer som arbeidsgruppen gir for vurderingen. Etter departementets oppfatning er det imidlertid ikke

grunn til å angi noe "normalnivå" i forarbeidene – til det er variasjonsbredden mellom sakene for stor, jf Rt 2000 31. En annen sak er at det gjennom praksis vil kunne danne seg ulike "normalnivåer" innenfor de enkelte sakstyper.

Departementet stiller seg tvilende til om straffen i unntakstilfelle bør settes til halvparten av det som ellers ville blitt ilagt. Riktignok er det viktig at "rabatten" er så stor at antallet tilståelser øker. Men samtidig bør man hindre at straffenivået blir for lavt – selv i tilståelsessaker. Blir "rabatten" for stor vil det også kunne lede til uakseptabelt mange uriktige tilståelser."

Justiskomiteén ga tilslutning til disse synspunktene, og det ble i tillegg presisert at man stilte seg "høyst tvilende" til om straffen kunne nedsettes så mye som til halvparten av det som ellers ville blitt resultatet., jf Innst O nr 45 (2000-2001).

Ved den undersøkelse som ble gjort i 2004 ble det gjennomført en spørreundersøkelse for å avklare hvilken form for rabatt som ble gitt i praksis og størrelsen på denne rabatten. Det ble i 2006 ikke gjennomført noen tilsvarende spørreundersøkelse. De gjennomgatte dommer er heller ikke analysert med tanke på hvilke strafferabatt som gis i praksis, og størrelsen på denne. Det er derfor ikke mulig å si noe sikkert om det har skjedd en endring på dette feltet.

Kapittel 5 Oppsummering

Det har skjedd en vesentlig økning andelen dommer med synlig rabatt i løpet av de to siste årene. Undersøkelsen gir ikke grunnlag for å fastslå grunnlaget for denne utviklingen, men det er grunn til å tro at økt fokus på problemstillingen sammen med bedre erfaring med bruk av bestemmelsen er medvirkende årsaker. Hvorvidt antallet dommer med strafferabatt vi hadde i 2006 svarer til andelen dommer med strafferabatt man burde ha etter ordlyden i straffeloven § 59, er det ikke mulig å fastslå. For det første er det etter straffeloven § 59 annet ledd i stor grad overlatt til rettens skjønn om tilståelsen skal lede til straffereduksjon. Videre er domspremissene ofte svært knappe på dette punktet. Det har derfor vært vanskelig å vurdere om det ut fra dagens lovgivning og retningslinjer fra Høyesterett burde vært gitt strafferabatt i større utstrekning enn det som er tilfellet.

Synliggjøring av rabatten er viktig for at flere skal motiveres til å avgi uforbeholden tilståelse. På dette punktet har det skjedd en positiv utvikling. Det at det ikke er angitt hvilken vekt det er lagt på tilståelsen ved straffeutmålingen kan ha en motsatt effekt. De som domfelles får dermed ingen informasjon om hvilken betydning tilståelsen har hatt for straffeutmålingen sammenlignet med andre momenter av betydning, jf avsnitt 3.2.

Problemet med manglende vektlegging av tilståelsen gjelder både i første og andre instans, men er særlig fremtredende i førsteinstansen. Sakene her gjelder gjennomgående mindre alvorlige forhold enn i lagmannsrettssakene. Det er naturlig at bemerkningene under straffutmålingen er mer utførlig i alvorlige saker med lang fengselsstraff. Det var imidlertid de mer alminnelige sakene ("hverdagssakene") lovendringen først og fremst tok sikte på, og det er derfor vesentlig at rabatten eller straffereduksjonen synliggjøres i større grad også i de mindre alvorlige sakene. Det er disse sakene det er flest av og som derfor kan gi en stor prosessøkonomisk gevinst dersom de i stor grad kan behandles som tilståelsessak (enedommersak).

Lovendringen har fortsatt ikke hatt den ønskede effekt i forhold til at flere saker kan behandles som tilståelsessak (enedommersak). Det er ikke mulig å konstantere noen økning i

antallet tilståelsesdommer sett i forhold til antallet meddomsrettssaker, jf ovenfor avsnitt 2.3. Andelen tilståelsesdommer ser i stedet ut til å ha stabilisert seg, jf figur 3. For å få den ønskede effekt på dette punkt er politiets og påtalemyndighetens rolle viktig.

Vedlegg 1

Tingrettene som er med i undersøkelsen:

Alta tingrett
Asker og Bærum tingrett
Bergen tingrett
Drammen tingrett
Fjordane tingrett
Fredrikstad tingrett
Halden tingrett
Haugesund tingrett
Kristiansand tingrett
Midhordland tingrett
Nedre Romerike tingrett
Nordmøre tingrett
Rana tingrett
Skien og Porsgrunn tingrett
Stavanger tingrett
Sunnmøre tingrett
Sør-Trøndelag tingrett
Trondheim tingrett
Vesterålen tingrett

Vedlegg 2

Skjema for kartlegging av dommer (undersøkelsen).

Domstol

Instans

Lagdømme

Nr. på sak

(nummerer sakene fortløpende)

Sakstype

M eller F

Paragraf

Vold

Narkotika

Vinning

Trafikk

Promille

Trafikk

Fart

Trafikk

Annet

Sedelighet

Annet

Fellesstraff

Strafferabatt

Nei

Gå til neste sak

Ja

Vist til § 59 annet ledd

Ja

Fremgår annen måte

Hvis rabatt**Er denne konkret angitt?**

Ja

Kortere fengselsstraff

Ja

Samfunnsstraff

Ja

Betinget fengsel

Ja

Lavere bot/unnlatt bot

Ja

Bot istedenfor fengsel

Ja

Betinget bot

Nei, fremgår ikke hva straffen ellers ville blitt hva straffen ellers ville blitt

Hvis redusert fengsel

Hvor stor reduksjon

Ikke angitt

Hvilken vekt

Liten vekt

Noe vekt

Stor vekt

Fremgår ikke

Hvorfor rabatten er tillagt liten vekt

Ingen betydning for oppklaring

Tilståelsen kommer på sent tidspunkt

Ikke prosessøkonomisk besparelse

Skjerpene hensyn større vekt

Sakstypen

Annet

Hvorfor rabatten er tillagt stor vekt

Betydning for oppklaring

Tilståelse på tidlig tidspunkt.

Prosessøkonomisk besparelse

Hensynet til fornærmede

Annet

Ved ankeInstans

Økt rabatt

Ingen endringer

Mindre rabatt

Fremgår ikke

Kommentarer